

no war but the class war

(σχετικά με τον πόλεμο στην ουκρανία)

Μάιος 2022

Μεταφράστηκε και κυκλοφόρησε από τη **Συνέλευση ενάντια στη βιοεξουσία & την κλεισούρα** για την προώθηση της διεθνιστικής, προλεταριακής ντεφαιτιστικής οπτικής (που τόσο σπανίζει στις μέρες μας).

λίγα εισαγωγικά λόγια από τους μεταφραστές

Η συνέντευξη που παραχώρησε η ρωσική KRAS, μέλος της αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς Ένωσης Εργατών (IWA), δημοσιεύτηκε στις 24 Μαρτίου 2022 στο 'A Free Retriever's Digest', ένα διαδικτυακό εγχείρημα που παρουσιάζει κείμενα και εκδόσεις από τον χώρο της διεθνιστικής κομμουνιστικής αριστεράς. Τη βρήκαμε αξιόλογη μιας και υπενθυμίζει βασικές προλεταριακές διεθνιστικές θέσεις σε μια εποχή που κάτι τέτοιο κάθε άλλο παρά δεδομένο είναι.

Για τον ίδιο λόγο παράλληλα εκδίδουμε κι ένα πρόσφατο κείμενο της ίδιας ομάδας που δημοσιεύτηκε την 1η Μαρτίου 2022. Κατά τη μετάφραση για λόγους ευκολίας της αναγνώστριας παραλείψαμε τις (πολλές) παραπομπές σε ειδησεογραφικά μέσα. Το αρχικό κείμενο –και όλες οι πηγές τις οποίες χρησιμοποιούν οι συγγραφείς– μπορεί να βρεθεί: <https://www.aitrus.info/node/5941/>

Κλείνουμε την παρούσα, σύντομη έκδοση με προκήρυξη της κομμουνιστικής ομάδας Třídni Válka που πρωτοδημοσιεύτηκε στις 24 Φλεβάρη 2022.

Συνέλευση ενάντια στη
βιοεξουσία & την κλεισούρα

<https://againstbiopowerandconfinement.noblogs.org/>

email: koinonika.antisomata@autistici.org

fb: Ιστορίες Προλεταριακής Κλεισούρας

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΗ ΦΩΝΗ ΑΠΟ ΤΗ ΡΩΣΙΑ: ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΗΣ GRUPO MOIRAS (ΙΣΠΑΝΙΑ) ΜΕ ΤΗΝ KRAS-IWA

Η Grupo Moiras είναι μια αναρχο-φεμινιστική ομάδα στην Ισπανία εμπνευσμένη από τις "Mujeres libres" του ισπανικού εμφυλίου πολέμου. Η KRAS είναι μια από τις ελάχιστες ομάδες στη Ρωσία, από τον αναρχοσυνδικαλιστικό χώρο, που υπερασπίζεται εδώ και χρόνια μια προλεταριακή διεθνιστική θέση. Η συνέντευξη παρουσιάζει την άποψη των ομάδων για το χαρακτήρα και το διακύβευμα του σημερινού πολέμου στην Ουκρανία, για τις αντιφατικές θέσεις που διχάζουν τους αναρχικούς στην Ουκρανία, οι περισσότεροι από τους οποίους τάσσονται στο πλευρό της ουκρανικής αστικής τάξης και του στρατού της ενάντια στη ρωσική στρατιωτική εισβολή, για τις δυσκολίες οποιουδήποτε στη Ρωσία προσπαθεί να διαμαρτυρηθεί ενάντια στον πόλεμο μπροστά στη στρατιωτική λογοκρισία και τη βάνανυση κρατική καταστολή του καθεστώτος Πούτιν, και για τις δυσκολίες του αναρχικού χώρου ειδικότερα.

A Free Retriever

Δεδομένης της ταχύτητας με την οποία εξελίσσονται τα γεγονότα του πολέμου στην Ουκρανία και των αποσπασματικών, συγκεχυμένων και μεροληπτικών πληροφοριών που φτάνουν σε εμάς μέσω των διαφόρων μέσων ενημέρωσης, η ομάδα Moiras αποφάσισε να στείλει αυτή την εβδομάδα κάποιες ερωτήσεις στο ρωσικό τμήμα της IWA, προκειμένου να έχουμε μια ελευθεριακή οπτική για τη σύγκρουση που θα μας βοηθήσει να τοποθετηθούμε και να πάρουμε αποφάσεις βασισμένες σε μια διευρυμένη γνώση. Στο κείμενο που ακολουθεί οι ερωτήσεις αυτές συγκεντρώνονται μαζί με τις απαντήσεις που έστειλε η KRAS, την οποία ευχαριστούμε για τη γρήγορη και διαφωτιστική απάντησή της.

Grupo Moiras, 13 Μαρτίου 2022

Moiras: Στην ανακοίνωσή σας προς την IWA σχετικά με τον πόλεμο στην Ουκρανία, επισημαίνετε τις αγορές φυσικού αερίου ως τον κύριο λόγο της σύγκρουσης. Θα θέλαμε να μας εξηγήσετε περισσότερο ποια είναι τα συγκεκριμένα καπιταλιστικά συμφέροντα πίσω από αυτόν τον πόλεμο, τόσο από τη ρωσική πλευρά όσο και από την πλευρά των χωρών που τάσσονται υπέρ του ΝΑΤΟ, και να μας πείτε για την πρόσφατη εξέλιξη της πολιτικής της περιοχής σας, που εξαρτάται από αυτές τις αγορές και την επιρροή τους στην οικονομία των δυτικών χωρών. Αυτές οι πληροφορίες παραμένουν συνήθως θαμμένες στα μέσα ενημέρωσης εδώ, που είναι πολύ επικεντρωμένα στις καθημερινές ειδήσεις, αλλά όπου υπάρχει ελάχιστη ανάλυση.

KRAS: Πρώτα απ' όλα, είναι απαραίτητο να κατανοήσουμε ότι υπάρχουν διαφορετικά επίπεδα σύγκρουσης και διαφορετικά επίπεδα ενδοκαπιταλιστικών αντιθέσεων.

Σε περιφερειακό επίπεδο, ο σημερινός πόλεμος είναι απλώς η συνέχεια της πάλης μεταξύ των κυρίαρχων καστών των μετασοβιετικών κρατών για την ανακατανομή του μετασοβιετικού χώρου. Σε αντίθεση με τον λαϊκό μύθο, η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε όχι ως αποτέλεσμα λαϊκών απελευθερωτικών κινημάτων, αλλά ως αποτέλεσμα των ενεργειών ενός μέρους της κυρίαρχης νομενκλατούρας, η οποία μοίρασε εδάφη και ζώνες επιρροής στα μέλη της, όταν οι συνήθειες και καθιερωμένες μέθοδοι της εξουσίας τους βρισκόνταν σε κρίση. Από αυτή την αρχική διαίρεση, η οποία βασίστηκε στην ισορροπία δυνάμεων της εποχής, αναπτύχθηκε ένας συνεχής αγώνας για την ανακατανομή εδαφών και πόρων, που οδήγησε σε συνεχείς πολέμους σε όλη τη μετασοβιετική περιοχή. Ταυτόχρονα, οι άρχουσες τάξεις όλων των μετασοβιετικών κρατών (όλες τους, στον ένα ή στον άλλο βαθμό, προέρχονται από τη σοβιετική νομενκλατούρα ή τους διαδόχους της) έχουν υιοθετήσει τον μαχητικό εθνικισμό στην ιδεολογία, τον νεοφιλευθερισμό στην οικονομία και τις αυταρχικές μεθόδους διαχείρισης στην πολιτική.

Το δεύτερο επίπεδο σύγκρουσης είναι ο αγώνας για την ηγεμονία στον μετασοβιετικό χώρο μεταξύ του ισχυρότερου κράτους της περιοχής, της Ρωσίας, η

οποία διεκδικεί τον ρόλο της περιφερειακής δύναμης και θεωρεί ολόκληρο τον μετασοβιετικό χώρο ως ζώνη των ηγεμονικών της συμφερόντων, και των κρατών του δυτικού μπλοκ (αν και εδώ, επίσης, τα συμφέροντα και οι επιδιώξεις των Ηνωμένων Πολιτειών και των επιμέρους ευρωπαϊκών κρατών του ΝΑΤΟ και της ΕΕ μπορεί να μην είναι ακριβώς τα ίδια). Και οι δύο πλευρές επιδιώκουν να εδραιώσουν τον οικονομικό και πολιτικό τους έλεγχο στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης. Εξ ου και η σύγκρουση μεταξύ της επέκτασης του ΝΑΤΟ προς ανατολάς και της επιθυμίας της Ρωσίας να εξασφαλίσει αυτές τις χώρες υπό την επιρροή της.

Το τρίτο επίπεδο αντιθέσεων είναι οικονομικοστρατηγικής φύσης. Δεν είναι τυχαίο ότι η σύγχρονη Ρωσία αποκαλείται «εξάρτημα του αγωγού φυσικού αερίου και πετρελαίου». Η Ρωσία σήμερα παίζει στην παγκόσμια αγορά, πρώτα απ' όλα, τον ρόλο του προμηθευτή ενεργειακών πόρων, φυσικού αερίου και πετρελαίου. Η ληστρική και απολύτως διεφθαρμένη άρχουσα τάξη, καθαρά παρασιτική στην ουσία της, δεν άρχισε να επενδύει στη διαφοροποίηση της οικονομικής δομής, αρκούμενη στα υπερκέρδη από τις προμήθειες φυσικού αερίου και πετρελαίου. Εν τω μεταξύ, το δυτικό κεφάλαιο και τα δυτικά κράτη αρχίζουν τη μετάβαση σε μια νέα ενεργειακή δομή, τη λεγόμενη «πράσινη ενέργεια», με στόχο τη μείωση της κατανάλωσης φυσικού αερίου και πετρελαίου στο μέλλον. Για το ρωσικό κεφάλαιο και την οικονομία του, αυτό θα σημάνει την ίδια στρατηγική κατάρρευση που προκάλεσε κάποτε η πτώση των τιμών του πετρελαίου στη σοβιετική οικονομία. Ως εκ τούτου, το Κρεμλίνο επιδιώκει να αποτρέψει αυτή την ενεργειακή στροφή ή να την επιβραδύνει ή τουλάχιστον να επιτύχει ευνοϊκότερες συνθήκες για το ίδιο στην ανακατανομή της αγοράς ενέργειας. Για παράδειγμα, επιδιώκοντας μακροπρόθεσμα συμβόλαια προμήθειας και καλύτερες τιμές, διώχνοντας τους ανταγωνιστές από τη μέση κ.ο.κ. Εάν είναι απαραίτητο, αυτό μπορεί να συνεπάγεται άμεση πίεση στη Δύση με διάφορους τρόπους.

Τέλος, το τέταρτο (παγκόσμιο) επίπεδο είναι οι αντιθέσεις μεταξύ των κύριων καπιταλιστικών υπερδυνάμεων, των Ηνωμένων Πολιτειών που υποχωρούν και της Κίνας που προελαύνει, γύρω από

τις οποίες σχηματίζονται μπλοκ συμμάχων, υποτελών και δορυφόρων. Και οι δύο χώρες ανταγωνίζονται σήμερα για την παγκόσμια ηγεμονία. Για την Κίνα, με τη στρατηγική της «μία ζώνη, ένας δρόμος», τη σταδιακή κατάκτηση των οικονομιών της Ασίας, της Αφρικής, της Λατινικής Αμερικής και τη διείσδυση στην Ευρώπη, η Ρωσία είναι ένας σημαντικός κατώτερος εταίρος. Η απάντηση των Ηνωμένων Πολιτειών και των συμμάχων τους στη Δύση είναι η επέκταση του NATO προς τα ανατολικά, προσεγγίζοντας μέσω της Ουκρανίας και της Γεωργίας την Εγγύς και Μέση Ανατολή και τους πόρους της. Πρόκειται επίσης για ένα είδος σχεδίου «περιφερειακής οδού». Συναντά την αντίσταση των ιμπεριαλιστικών αντιπάλων: Κίνα και Ρωσία, οι οποίες εξαρτώνται όλο και περισσότερο από αυτό.

Ταυτόχρονα, δεν πρέπει να παραβλέπεται η εσωτερική πολιτική πλευρά. Η κρίση του κόβιντ αποκάλυψε τη βαθιά εσωτερική αστάθεια της πολιτικής, οικονομικής και κοινωνικής δομής όλων των χωρών του κόσμου. Αυτό ισχύει ομοίως για τα κράτη της Δύσης, τη Ρωσία, την Ουκρανία κ.λπ. Η επιδείνωση των συνθηκών διαβίωσης, η αύξηση των τιμών και των κοινωνικών ανισοτήτων, η μαζική αγανάκτηση του πληθυσμού με καταναγκαστικά και δικτατορικά μέτρα και απαγορεύσεις οδήγησαν σε εκτεταμένη δυσαρέσκεια στην κοινωνία. Και σε τέτοιες καταστάσεις, οι άρχουσες τάξεις κατέφευγαν πάντα σε δοκιμασμένες μεθόδους για να αποκαταστήσουν την περιβόητη «εθνική ενότητα» και την εμπιστοσύνη του πληθυσμού στην [κρατική] εξουσία: δημιουργία της εικόνας ενός εχθρού και καλλιέργεια στρατιωτικής υστερίας, μέχρι και ενός «μικρού νικηφόρου πολέμου».

Moiras: *Στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα μέσα ενημέρωσης, που απηχούν τις κυβερνήσεις, μας επαναλαμβάνουν συνεχώς ότι ο Πούτιν είναι ο μόνος υπεύθυνος για αυτόν τον πόλεμο. Γνωρίζοντας την ιστορία του NATO, με επικεφαλής τις Ηνωμένες Πολιτείες, πιστεύουμε ότι αυτό δεν ισχύει. Πώς μπορούμε να το εξηγήσουμε αυτό στους πληθυσμούς μας χωρίς να φανεί ότι δικαιολογούμε τη ρωσική επίθεση και ότι συντασσόμαστε με την κυβέρνηση Πούτιν;*

KRAS: Δυστυχώς, η μαζική δημόσια συνείδηση τείνει να αναζητά απλές και χονδροειδείς απαντήσεις σε

ερωτήματα. Δεν έχουμε κανέναν λόγο να συμπάσχουμε με τον ιδιοκτήτη του Κρεμλίνου και την κυβέρνησή του. Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές του έχουν οδηγήσει σε πραγματική κατάρρευση των συστημάτων υγειονομικής περίθαλψης, της εκπαίδευσης, στη φτώχεια των συνταξιούχων και των εργαζομένων του δημόσιου τομέα. Οι μισθοί στη χώρα είναι τερατωδώς χαμηλοί, το εργατικό κίνημα έχει πραγματικά παραλύσει... Αλλά, ανεξάρτητα από αυτό, καταλαβαίνουμε ότι όλα αυτά είναι προϊόν ενός συγκεκριμένου συστήματος που βασίζεται στο κράτος και το κεφάλαιο. Δεν ζούμε στον 17ο αιώνα, ούτε στην εποχή των απολυταρχικών μοναρχιών. Το να θεωρούμε ότι όλα όσα συμβαίνουν στον κόσμο είναι έργο μερικών μεμονωμένων «ηρώων» ή «αντιηρώων» είναι τουλάχιστον αφελές, αλλά στην πραγματικότητα είναι μία από τις μορφές της ίδιας θεωρίας συνωμοσίας. Αυτό ήταν συγχωρητέο τον 19ο αιώνα από τον ρομαντικό Καρλάιλ ή τον συγγραφέα Αλέξανδρο Δουμά. Αλλά στην εποχή μας αξίζει ήδη να κατανοήσουμε ότι ο κόσμος είναι πολύ πιο περίπλοκος και ότι ο καπιταλισμός, ως κοινωνικό σύστημα, λειτουργεί διαφορετικά. Επομένως, καθήκον μας είναι να εξηγήσουμε στους ανθρώπους τη συστημική υπόσταση των προβλημάτων που συγκλονίζουν τον κόσμο σήμερα. Συμπεριλαμβανομένων και των πολέμων αυτού του κόσμου. Και ότι ο μόνος τρόπος να λύσουμε αυτά τα προβλήματα είναι να καταστρέψουμε το κοινωνικό σύστημα που τα δημιουργεί.

Moiras: *Αναπαράγονται τα πρότυπα του Ψυχρού Πολέμου, έτσι ώστε φαίνεται ότι αν ασκείς κριτική στη μία πλευρά είναι επειδή είσαι με την άλλη. Αυτό είναι πολύ προβληματικό για τους αναρχικούς, ειδικά όταν δεν έχουμε καμία κοινωνική δύναμη. Θέλουμε να δράσουμε, αλλά φοβόμαστε μήπως μας σύρουν και μας χρησιμοποιήσουν οι στρατοί των κρατών. Στις διαδηλώσεις που γίνονται στις πόλεις μας, η διακήρυξη «όχι στον πόλεμο» συγχέεται με εκκλήσεις για επέμβαση του NATO. Η δημοσιογραφία που είναι φιλική προς την κυβέρνηση του ισπανικού σοσιαλιστικού κόμματος, του PSOE, μας παρουσιάζει την ανάγκη επέμβασης, κάνοντας μερικές φορές έναν ιστορικό παραλληλισμό με τον ισπανικό εμφύλιο πόλεμο και τις συνέπειες της μη επέμβασης των ευρωπαϊκών χωρών, ή τη συμμετοχή των Ισπανών εξόριστων στη Γαλλία, πολλοί από τους οποίους*

ήταν αναρχικοί, στο γαλλικό στρατό ενάντια στους Ναζί. Τι να κάνουμε: ειρηνισμό και μη παρέμβαση, όπως ήταν η πλειοψηφική θέση του αναρχισμού κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, ή υποστήριξη της ουκρανικής αντίστασης κατά της εισβολής των ρωσικών στρατευμάτων; Θα μπορούσε αυτή η δεύτερη επιλογή να θεωρηθεί ως διεθνιστική δράση ενάντια στον ιμπεριαλισμό;

KRAS: Από τη δική μας άποψη, δεν υπάρχει και δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση με την εμφυλιοπολεμική κατάσταση στην Ισπανία. Οι Ισπανοί αναρχικοί υποστήριζαν μια κοινωνική επανάσταση. Ομοίως, δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση, για παράδειγμα, μεταξύ του μαχνοβίτικου κινήματος στην Ουκρανία και της υπεράσπισης του σύγχρονου ουκρανικού κράτους. Ναι, ο Μάχνο πολέμησε ενάντια στους ξένους, αυστρογερμανούς εισβολείς, και ενάντια στους ουκρανούς εθνικιστές, και ενάντια στους Λευκούς και, στο τέλος, ενάντια στους Κόκκινους. Αλλά οι Μαχνοβίτες αντάρτες δεν πολέμησαν για την πολιτική ανεξαρτησία της Ουκρανίας (η οποία, στην πραγματικότητα, τους ήταν αδιάφορη), αλλά για την υπεράσπιση των επαναστατικών κοινωνικών κατακτήσεων της: για την αγροτική γη και την εργατική διαχείριση της βιομηχανίας, για τα ελεύθερα σοβιέτ. Στον σημερινό πόλεμο, μιλάμε αποκλειστικά για την αντιπαράθεση μεταξύ δύο κρατών, δύο ομάδων καπιταλιστών, δύο εθνικισμών. Δεν εναπόκειται στους αναρχικούς να επιλέξουν το «μικρότερο κακό» ανάμεσά τους. Δεν θέλουμε τη νίκη του ενός ή του άλλου. Όλη μας η συμπάθεια πηγαίνει στους απλούς εργάτες που πεθαίνουν σήμερα κάτω από οβίδες, ρουκέτες και βόμβες.

Ταυτόχρονα, αξίζει να θυμόμαστε ότι η θέση των περισσότερων αναρχικών για τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο δεν είναι απλώς ειρηνιστική. Αυτή, όπως αναφέρεται στο αντιπολεμικό μανιφέστο του 1915, είναι μια πορεία για να μετατραπεί ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος σε κοινωνική επανάσταση. Ανεξάρτητα από τις δυνατότητες επίτευξης αυτού του στόχου στην παρούσα φάση, οι αναρχικοί, κατά τη γνώμη μας, θα πρέπει συνεχώς να διατυπώνουν και να προπαγανδίζουν μια τέτοια προοπτική.

Moiras: Από την άλλη πλευρά, βλέπουμε στο διαδίκτυο εικόνες από ένοπλες ομάδες που

παρουσιάζονται ως αναρχικό τάγμα στον ουκρανικό στρατό, γνωρίζετε αν είναι πραγματικά αναρχικοί και ποιος είναι ο τρόπος που βλέπουν τη σύγκρουση; Και όσον αφορά την εξάρτηση από τα δυτικά όπλα για την αντιμετώπιση της ρωσικής επίθεσης, δεν επηρεάζει αυτό υπερβολικά τη δυνατότητα των ελευθεριακών ταγμάτων στο στρατό ή ενός ανεξάρτητου ουκρανικού αναρχικού αντάρτικου; Ξέρετε τι έχει απομείνει από τη Μαχνοβτσίνα, την αναρχική επανάσταση πριν από έναν αιώνα, στη μνήμη του ουκρανικού λαού; Υπάρχει αναρχικό κίνημα στην Ουκρανία σήμερα;

KRAS: Το 2014, το ουκρανικό αναρχικό κίνημα ήταν διχασμένο μεταξύ εκείνων που υποστήριζαν τη φιλελεύθερη-εθνικιστική διαμαρτυρία στο Μαϊντάν και στη συνέχεια βοήθησαν τη νέα κυβέρνηση κατά των αυτονομιστών του Ντονμπάς και εκείνων που προσπάθησαν να πάρουν μια πιο διεθνιστική θέση. Δυστυχώς, οι τελευταίοι ήταν λιγότεροι, αλλά υπήρχαν. Τώρα η κατάσταση είναι παρόμοια, αλλά ακόμη πιο οξεία. Σε γενικές γραμμές, υπάρχουν τρεις θέσεις. Ορισμένες ομάδες (όπως η «Μηδενιστική» και η «Επαναστατική Δράση» στο Κίεβο) θεωρούν αυτό που συμβαίνει ως πόλεμο ενάντια στον ρωσικό ιμπεριαλισμό και τη δικτατορία του Πούτιν. Υποστηρίζουν πλήρως το ουκρανικό εθνικιστικό κράτος και τις στρατιωτικές του επιχειρήσεις σε αυτόν τον πόλεμο. Η διαβόητη φωτογραφία των «αναρχικών» μαχητών με στολή δείχνει ακριβώς τους εκπροσώπους αυτής της τάσης: συγκεκριμένα δείχνει οπαδούς της «αντιφασιστικής» ποδοσφαιρικής ομάδας Arsenal και συμμετέχοντες της «Επαναστατικής Δράσης». Αυτοί οι «αντιφασιστές» δεν ντρέπονται καν από το γεγονός ότι ανάμεσα στα ουκρανικά στρατεύματα υπάρχουν ανοιχτά φιλοφασιστικοί ένοπλοι σχηματισμοί, όπως το Αζόφ.

Η δεύτερη θέση εκπροσωπείται, για παράδειγμα, από την ομάδα «Μαύρο Λάβαρο» στο Κίεβο και το Λβοφ. Πριν από τον πόλεμο, ασκούσε σκληρή κριτική στο ουκρανικό κράτος, την άρχουσα τάξη, τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τον εθνικισμό. Με το ξέσπασμα του πολέμου, η ομάδα δήλωσε ότι ο καπιταλισμός και οι κυβερνώντες και στις δύο πλευρές ευθύνονται για τον πόλεμο, αλλά ταυτόχρονα κάλεσε για ένταξη στις δυνάμεις της

λεγόμενης «εδαφικής αυτοάμυνας» – εθελοντικές στρατιωτικές μονάδες ελαφρού πεζικού, οι οποίες συγκροτούνται σε εδαφική, επιτόπια βάση.

Η τρίτη θέση εκφράζεται από την ομάδα «Συνέλευση» στο Χάρκοβο. Καταδικάζει επίσης και τις δύο πλευρές της σύγκρουσης, αν και θεωρεί ότι το κράτος του Κρεμλίνου είναι η πιο επικίνδυνη και αντιδραστική δύναμη. Δεν καλεί για ένταξη σε ένοπλους σχηματισμούς. Οι ακτιβιστές της ομάδας οργανώνουν τώρα βοήθεια προς τον άμαχο πληθυσμό και τα θύματα των βομβαρδισμών του ρωσικού στρατού.

Θεωρούμε ότι η συμμετοχή των αναρχικών σε αυτόν τον πόλεμο ως μέρος των ένοπλων σχηματισμών που δρουν στην Ουκρανία αποτελεί ρήξη με την ιδέα και την υπόθεση του αναρχισμού. Αυτοί οι σχηματισμοί δεν είναι ανεξάρτητοι, υπάγονται στον ουκρανικό στρατό και εκτελούν τα καθήκοντα που θέτουν οι αρχές. Κανένα πρόγραμμα ή κοινωνικό αίτημα δεν προβάλλεται σε αυτούς. Οι ελπίδες για την πραγματοποίηση αναρχικής προπαγανδιστικής δράσης ανάμεσά τους είναι αμφίβολες. Δεν υπερασπίζονται καμία κοινωνική επανάσταση στην Ουκρανία. Με άλλα λόγια, αυτοί οι άνθρωποι που αυτοαποκαλούνται αναρχικοί απλά έχουν σταλεί για να «υπερασπιστούν την πατρίδα» και το κράτος, αποτελώντας τροφή για τα κανόνια προς όφελος του κεφαλαίου και ενισχύοντας τα εθνικιστικά και милитарιστικά αισθήματα των μαζών.

Moiras: *Με τη συνεργασία ανθρωπιστικών οργανώσεων και δημοτικών αρχών οι κοινότητες των Ουκρανών μεταναστών εργατών στις πόλεις μας οργανώνουν τη συλλογή και αποστολή στην Ουκρανία τροφίμων, ζεστών ρούχων, φαρμάκων... Ο ισπανικός πληθυσμός είναι πολύ υποστηρικτικός, αλλά ούτε ο πόλεμος ούτε η πανδημία του κόβιντ φαίνεται να βοήθησαν τις κοινωνίες μας να αμφισβητήσουν την εξάρτηση από τους ενεργειακούς πόρους και τις πρώτες ύλες, εξάρτηση που συντηρεί τη νεοαποικιοκρατία και καταστρέφει τη φυσική ισορροπία του πλανήτη. Μπροστά στη σπανιότητα των πόρων, προβλέπεται η επιστροφή στον άνθρακα και η προώθηση της πυρηνικής ενέργειας. Ίσως η ρωσική κοινωνία έχει μεγαλύτερη επίγνωση των κινδύνων και της ανάγκης για εναλλακτικές λύσεις; Υπάρχει κάποιο σχέδιο δράσης προς αυτή την κατεύθυνση από τα κοινωνικά*

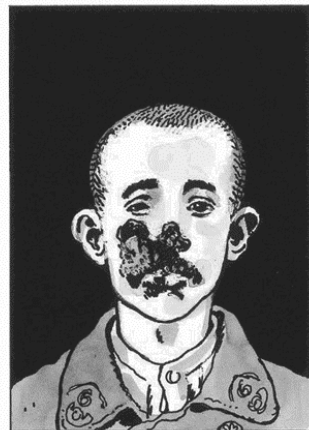
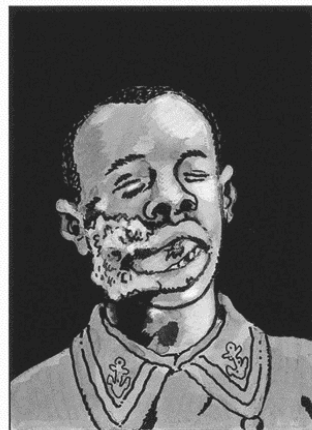
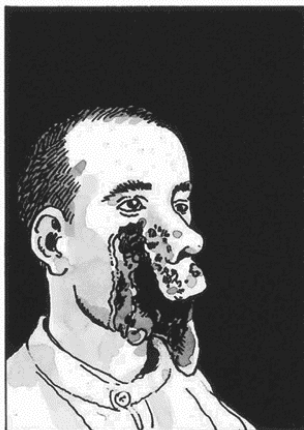
κινήματα; Τι σκέφτονται η KRAS και η IWA σχετικά με αυτό;

KRAS: Δυστυχώς, η κατάσταση των κοινωνικών κινήματων στη σύγχρονη Ρωσία είναι θλιβερή. Είναι αλήθεια ότι, ακόμη και τα τελευταία χρόνια, υπήρξαν αρκετές δυναμικές και επίμονες περιβαλλοντικές διαμαρτυρίες σε τοπικό επίπεδο: ενάντια σε χωματερές, αποτεφρωτήρια απορριμμάτων ή περιβαλλοντική καταστροφή από την εξορυκτική βιομηχανία, συμπεριλαμβανομένης της εξόρυξης άνθρακα. Αλλά ποτέ δεν οδήγησαν σε ένα ισχυρό κίνημα σε επίπεδο χώρας συνολικά. Όσον αφορά τον αγώνα κατά της ατομικής ενέργειας και των πυρηνικών εργοστασίων, ο οποίος κορυφώθηκε στη Σοβιετική Ένωση και τη Ρωσία στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και τη δεκαετία του 1990, τώρα δεν υπάρχουν σχεδόν καθόλου τέτοιες εξεγέρσεις.

Moiras: *Οι διαδηλώσεις των Ρώσων κατά του πολέμου βοηθούν να γίνει κατανοητό στους ευρωπαϊκούς λαούς ότι δεν είναι οι Ρώσοι που επιτίθενται στην Ουκρανία, αλλά ο στρατός του κράτους που κυβερνά τη Ρωσία. Αυτό αντανακλάται στα μέσα μαζικής ενημέρωσης στις χώρες μας, και γνωρίζουμε ότι υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που έχουν συλληφθεί εκεί στη Ρωσία ως αποτέλεσμα των διαδηλώσεων. Πώς επηρεάζει αυτό τον ρωσικό αναρχισμό, τι πρόκειται να σημαίνει για την ελευθερία της έκφρασης και της δράσης σας στη χώρα σας;*

KRAS: Οι διαδηλώσεις και διάφορες άλλες δράσεις ενάντια στον πόλεμο δεν έχουν σταματήσει ούτε μία μέρα από την πρώτη στιγμή. Χιλιάδες άνθρωποι παίρνουν μέρος σε αυτές. Οι αρχές απαγορεύουν τη διεξαγωγή τους με το πρόσχημα των «περιοριστικών μέτρων ενάντια στον κόβιντ» και τις διαλύουν βάνουσα. Συνολικά, από τις 8 Μαρτίου, περίπου 11.000 άτομα είχαν συλληφθεί κατά τη διάρκεια διαδηλώσεων σε περισσότερες από 100 πόλεις σε όλη τη χώρα. Τα περισσότερα αντιμετωπίζουν πρόστιμα από 10.000 έως 20.000 ρούβλια για την πραγματοποίηση «μη εξουσιοδοτημένης» διαμαρτυρίας [ΣΤμ. περίπου 110-220 ευρώ όταν ο μέσος ονομαστικός μισθός στη χώρα είναι 630 ευρώ]. Ωστόσο, υπάρχουν ήδη πιο σοβαρές κατηγορίες: 28 άτομα έχουν ήδη κατηγορηθεί για χουλιγκανισμό, εξτρεμισμό, βία κατά των αρχών κ.ά., για τις οποίες αντιμετωπίζουν ποινές φυλάκισης πολλών ετών. Οι

αρχές χρησιμοποιούν σαφώς τον πόλεμο ως ευκαιρία για να «σφίξουν τα λουριά» στο εσωτερικό της χώρας. Τα επικριτικά μέσα ενημέρωσης είναι κλειστά ή μπλοκαρισμένα. Στα επίσημα μέσα ενημέρωσης διεξάγεται μια υστερική εκστρατεία πολέμου. Έχει ψηφιστεί νόμος σύμφωνα με τον οποίο η διασπορά «ψευδών ειδήσεων» για τις δραστηριότητες του στρατού και η «δυσφήμιση του στρατού», καθώς και η αντίσταση στην αστυνομία, τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης έως και 15 έτη. Στο κοινοβούλιο έχει κατατεθεί ακόμη και νομοσχέδιο που θα επιτρέπει στους συλληφθέντες που τάσσονται κατά του πολέμου να στέλνονται στην πρώτη γραμμή του μετώπου. Άνθρωποι απολύονται από τις δουλειές τους, φοιτητές αποβάλλονται από τα πανεπιστήμια για αντιπολεμικές ομιλίες. Έχει εισαχθεί στρατιωτική λογοκρισία. Σε αυτή την κατάσταση, το μικρό και διχασμένο αναρχικό κίνημα στη Ρωσία κάνει ό,τι μπορεί. Ορισμένοι συμμετέχουν σε διαδηλώσεις διαμαρτυρίας. Στη συνέχεια, δύο σύντροφοί μας συνελήφθησαν επίσης και τους επιβλήθηκε πρόστιμο. Άλλοι είναι επικριτικοί απέναντι σε αυτές τις διαδηλώσεις, καθώς τα καλέσματα γι' αυτές προέρχονται συχνά από τη δεξιά φιλελεύθερη αντιπολίτευση και συχνά δεν είναι τόσο αντιπολεμικές όσο φιλοουκρανικές (και μερικές φορές ακόμη και φιλονατοϊκές). Παραμένει η δυνατότητα να πηγαίνουν στις διαδηλώσεις με τα συνθήματα και τις αφίσες τους (κάποιοι αναρχικοί το κάνουν αυτό) ή να κάνουν μικρές, ανεξάρτητες, αποκεντρωμένες δράσεις. Οι αναρχικοί γράφουν αντιπολεμικά συνθήματα στους τοίχους, ζωγραφίζουν γκράφιτι, κολλούν αυτοκόλλητα και φυλλάδια, κρεμούν αντιπολεμικά πανό. Είναι σημαντικό να μεταδώσουμε στον κόσμο την ιδιαίτερη και ανεξάρτητη θέση μας που είναι ταυτόχρονα αντιπολεμική, αντικαπιταλιστική, αντιεξουσιαστική και διεθνιστική.

KRAS-IWA

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ & ΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Η τρέχουσα ρωσο-ουκρανική στρατιωτική σύγκρουση έχει οδηγήσει στην άγρια έκρηξη του πιο αηδιαστικού, αβυσσαλέου εθνικισμού και στις δύο πλευρές του μετώπου. Στη Ρωσία κάνουν έκκληση για τη «συντριβή» του εχθρού, στην Ουκρανία καλούν στον αγώνα για την «πατρίδα» μέχρις εσχάτων. Και στα δύο κράτη, η προπαγάνδα προσπαθεί να «απανθρωποποιήσει» όσο το δυνατόν περισσότερο τον εχθρό και, δυστυχώς, πολλοί απλοί άνθρωποι πέφτουν στην παγίδα που στήνουν οι κυβερνήτες. Ακόμα και πολλοί «αριστεροί» και «αναρχικοί» σπεύδουν πρόθυμα να υποστηρίξουν την αιματοχυσία, υπό την επήρεια πατριωτικών ναρκωτικών σκουπιδιών.

Δυστυχώς, αυτό συμβαίνει πάντα στους πολέμους που διεξάγονται από τα κράτη. Αρκεί να θυμηθούμε τις μαζικές υστερικές πομπές που κατέκλυσαν όλες τις εμπλεκόμενες χώρες την παραμονή και τις πρώτες εβδομάδες του Α' Παγκοσμίου Πολέμου. Στη συνέχεια πέρασαν αρκετά χρόνια και οι μάζες, εξοργισμένες από τις κακουχίες, την εξαπάτηση και τις συμφορές, αποφάσισαν να ξεφορτωθούν τον κόσμο των κρατών και των μητροπόλεων που προκάλεσε τους πολέμους... Τώρα, δυστυχώς, είμαστε απείρως μακριά από αυτή την εποχή. Αλήθεια, έτσι φαινόταν και τον μακρινό Αύγουστο του 1914...

Αξίζουν πολλή περισσότερη προσοχή και σεβασμό οι ενέργειες των ανθρώπων στη Ρωσία και την Ουκρανία που στρέφονται κατά των στρατιωτικών «επιχειρήσεων», των εχθροπραξιών, της καταστροφής και της αιματοχυσίας. Ο τελευταίος μήνας από την εισβολή των ρωσικών στρατευμάτων στην Ουκρανία επιτρέπει ήδη μια σύντομη επισκόπηση των κύριων μορφών και μεθόδων των αντιπολεμικών διαμαρτυριών.

Ας ξεκινήσουμε με τη **Ρωσία**. Εδώ, από την πρώτη κιόλας μέρα, ξεκίνησαν μαζικές διαδηλώσεις κατά του πολέμου, οι οποίες συνεχίστηκαν επί δύο με τρεις εβδομάδες. Στην αρχή γίνονταν καθημερινά και σε όλη τη χώρα. Όλες τους ήταν παράνομες και διαλύονταν βάνουσα. Εκτός από τις συγκεντρώσεις στους δρόμους και τις πορείες χρησιμοποιήθηκαν και άλλες μέθοδοι – ανάρτηση αφισών, γκράφιτι, φυλλάδια, αυτοκόλλητα και διανομή αντιπολεμικού υλικού.

Σε ορισμένες περιπτώσεις σημειώθηκαν επίσης δράσεις που είχαν πιο ριζοσπαστική μορφή. Για παράδειγμα στη Μόσχα η φοιτήτρια Anastasia Levashova πέταξε μία μολότοφ στην αστυνομία στις 24 Φεβρουαρίου – το δικαστήριο την καταδίκασε σε 2 χρόνια φυλάκιση. Τη νύχτα της 28ης Φεβρουαρίου ένα στρατολογικό γραφείο πυρπολήθηκε στο Λουκοβίτσι κοντά στη Μόσχα. Στην Αγία Πετρούπολη ένας αστυνομικός περιλούστηκε με σπρέι πιπεριού. Τη νύχτα της 1ης Μαρτίου ένα αστυνομικό τμήμα στο Σμολένσκ πυρπολήθηκε. Τη νύχτα της 3ης Μαρτίου εκτοξεύτηκε μία μολότοφ στα παράθυρα ενός στρατολογικού γραφείου στο Βορονέζ. Αναφέρθηκε επίσης η εκτόξευση δύο μολότοφ στον τοίχο του Κρεμλίνου στη Μόσχα. Ένα αστυνομικό τμήμα στο Κρασνογιάρσκ πυρπολήθηκε. Στις 5 Μαρτίου έγινε απόπειρα εμπρησμού του στρατολογικού γραφείου στο Μπερεζόφσκι (περιοχή Σβερντλόφσκ) με κοκτέιλ μολότοφ.

Οι περισσότερες διαδηλώσεις είναι αυθόρμητες. Σε αρκετές περιπτώσεις καλέστηκαν από την αστική φιλελεύθερη αντιπολίτευση και στις 8 Μαρτίου από φεμινιστικές οργανώσεις. Δυστυχώς, δεν μπορούν όλοι οι διαδηλωτές να θεωρηθούν πραγματικά αντιμιλιταριστές, δηλαδή πραγματικά αντίθετοι σε όλους τους εμπόλεμους. Μεταξύ των διαδηλωτών (ιδίως των φιλελεύθερων) υπάρχουν πολλοί υποστηρικτές της Ουκρανίας - έχουν εντοπιστεί ακόμη και συμπαθούντες του NATO.

Ο ακριβής αριθμός των διαδηλωτών είναι άγνωστος, αλλά τουλάχιστον ο αριθμός των πόλεων στις οποίες πραγματοποιήθηκαν διαδηλώσεις και ο αριθμός των ατόμων που συνελήφθησαν και καταστάθηκαν κατά τη διάρκεια των διαδηλώσεων φανερώνουν το μέγεθός τους. Συνολικά, οργανώθηκαν δράσεις δρόμου σε περισσότερες από 100 πόλεις και

κωμοπόλεις. Σύμφωνα με ακτιβιστές για τα ανθρώπινα δικαιώματα, μόνο μέχρι τις 13 Μαρτίου η αστυνομία είχε προσαγάγει περίπου 15 χιλιάδες άτομα από αυτές τις διαδηλώσεις. Μόνο λίγοι αφέθηκαν ελεύθεροι απλώς «με μια προειδοποίηση» – σε χιλιάδες ανθρώπους επιβλήθηκαν χρηματικά πρόστιμα ή διοικητική κράτηση. Στην Αγία Πετρούπολη μόνο, μέχρι τις 25 Μαρτίου, τα δικαστήρια εξέτασαν 3710 υποθέσεις: σε 861 άτομα επιβλήθηκαν πρόστιμα, 2456 υποβλήθηκαν σε διοικητική κράτηση, 123 καταδικάστηκαν σε καταναγκαστική εργασία.

Ορισμένοι διαδηλωτές αντιμετωπίζουν ακόμη πιο αυστηρές ποινικές κυρώσεις. Οι νέοι νόμοι για τη διάδοση «ψευδών πληροφοριών» και την «δυσφήμιση του στρατού» επισύρουν ποινές φυλάκισης έως και 15 ετών. Μέσα σε έναν μήνα από το ξέσπασμα των εχθροπραξιών, 60 ποινικές υποθέσεις κινήθηκαν στη Ρωσία, που με τον έναν ή τον άλλο τρόπο σχετίζονται με τις διαδηλώσεις. 46 άτομα υποβλήθηκαν σε ποινική δίωξη για κακούργημα. Εννέα από αυτούς βρίσκονται υπό κράτηση, τρεις βρίσκονται σε κατ' οίκον περιορισμό και δύο ακόμη δικαστήρια διέταξαν την απαγόρευση ορισμένων ενεργειών. Τουλάχιστον πέντε από τους κατηγορούμενους βρίσκονται εκτός Ρωσίας. Συνολικά, οι υποθέσεις κινήθηκαν σε 22 περιφέρειες της Ρωσίας: Αντιγκέγια, Ταταρσταν, Καρελία, Πετρούπολη, Κεμέροβο, Τομσκ, Τσούμεν, Μπέλγκοροντ, Βλαντιμίρ, Μόσχα, Τούλα, Σβερντλόφσκ, Πσκοφ, Σαμάρρα, Ροστόφ, περιοχές Νοβοσιμπίρσκ, Κριμαία, Πριμόρσκι, Κρασνοντάρ και περιοχή πέραν της Λίμνης Βαϊκάλη. Οι ποινικές υποθέσεις διερευνώνται βάσει 14 άρθρων του ποινικού κώδικα:

- 10 βάσει του νέου ποινικού άρθρου 207/3 του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας σχετικά με τις στρατιωτικές πλαστογραφίες,
- 9 βάσει του άρθρου 214 του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας (μέρος 2, «Βανδαλισμός με κίνητρο το μίσος» - κατά τουλάχιστον τριών καλλιτεχνών του δρόμου στη Μόσχα, το Βλαντιμίρ και το Αικατερίνμπουργκ),
- 9 βάσει του άρθρου 318 του Ποινικού Κώδικα της Ρωσικής Ομοσπονδίας (μέρος 1, σχετικά με τη χρήση βίας κατά αντιπροσώπων),

- 2 με την κατηγορία της «δικαιολόγησης της τρομοκρατίας» (στο Καζάν και το Πετροζαβόνσκ). Επιπλέον, διερευνώνται περιπτώσεις χουλιγκανισμού, προσβολής εκπροσώπων των αρχών, εκκλήσεις για εξτρεμιστικές δραστηριότητες, υποκίνηση εχθρότητας, αποθήκευση πυρομαχικών, τάση για ταραχές, ακόμη και βεβήλωση των σωμάτων των νεκρών και των τόπων ταφής τους.

Στην **Ουκρανία** οι αντιπολεμικές διαμαρτυρίες δεν είναι λιγότερο δύσκολες από ό,τι στη Ρωσία. Πέρα από την καταστολή, οι αρχές έχουν αρχίσει να απαγορεύουν και να συλλαμβάνουν πολιτικούς αντιπάλους και να υιοθετούν τρομοκρατικούς νόμους (που προβλέπουν ποινές για «συνεργασία με τον επιτιθέμενο», «ληηλασία» και «εσχάτη προδοσία» που κυμαίνονται από 15 χρόνια φυλάκισης έως ισόβια κάθειρξη), οι ίδιες οι συνθήκες των εχθροπραξιών εμποδίζουν τις διαμαρτυρίες. Πώς να γίνουν δράσεις στους δρόμους κάτω από το χαλάζι των ρωσικών πυραύλων και οβίδων που αποτελούν άμεση απειλή για τη ζωή; Ωστόσο, ακόμη και εδώ είναι δυνατόν, με βάση αποσπασματικές πληροφορίες, να παρουσιάσουμε τουλάχιστον μια γενική εικόνα.

Μια από τις πιο συνηθισμένες ενέργειες που στρέφονται αντικειμενικά κατά των συνεπειών μιας στρατιωτικής σύγκρουσης είναι το λεγόμενο «πλιάτσικο», πολυάριθμες περιπτώσεις του οποίου αναφέρθηκαν σε πολλές πόλεις της Ουκρανίας. Φυσικά, στην κατηγορία αυτή περιλαμβάνονται ποικίλα περιστατικά - από ομαδικές ληστείες ή δολοφονίες και κλοπές κατά του άμαχου πληθυσμού έως πραγματικές κοινωνικές διαμαρτυρίες, όταν οι κάτοικοι των πόλεων και των κωμοπόλεων που έχουν μείνει χωρίς τρόφιμα και άλλα βασικά αγαθά, απλώς τα απαλλοτριώνουν από καταστήματα και μαγαζιά. Τέτοιες «λαϊκές απαλλοτριώσεις» και «εξεγέρσεις πείνας» σημειώθηκαν τόσο σε πόλεις που ελέγχονται από τις ουκρανικές αρχές, όσο και σε αυτές που έχουν καταληφθεί από τα ρωσικά στρατεύματα.

Έγιναν προσπάθειες από τον πληθυσμό να εμποδίσει την είσοδο του ρωσικού στρατού στους οικισμούς, προκειμένου να αποφευχθεί η καταστροφή. Έτσι, στην Κογυκονκα (περιοχή Chernihiv), στις 27 Φεβρουαρίου, οι κάτοικοι της περιοχής βγήκαν να

συναντήσουν τα ρωσικά τανκς, σταμάτησαν τη φάλαγγα και μπήκαν σε διαπραγματεύσεις μαζί της. Ως αποτέλεσμα, συμφώνησαν ότι ο στρατός δεν θα εισέλθει στην πόλη.

Στις 26 Μαρτίου, ο δήμαρχος της ουκρανικής πόλης Slavutych συνομίλησε με τα ρωσικά στρατεύματα που εισήλθαν στην πόλη και συμφώνησε μαζί τους για αποστρατιωτικοποίηση. Τους διαβεβαίωσε ότι δεν υπήρχαν στρατιώτες και όπλα στην πόλη και έπεισε τους στρατιώτες να την εγκαταλείψουν. Ο ρωσικός στρατός «δεν θα ψάξει τα σπίτια», αλλά οι άνθρωποι πρέπει να παραδώσουν εθελοντικά τα μη κυνηγετικά όπλα. Οι τοπικές ουκρανικές αρχές παραμένουν στο Σλαβούτιτς, στο οποίο η ρωσική πλευρά θα μεταφέρει ανθρωπιστική βοήθεια.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχουν ενδείξεις ότι οι κάτοικοι απαιτούν επίσης από τον ουκρανικό στρατό να μην τοποθετεί στρατιωτικό εξοπλισμό στις κατοικημένες περιοχές τους. Ένα βίντεο από μια παρόμοια διαμαρτυρία από το Χάρκοβο κυκλοφόρησε στα κοινωνικά δίκτυα.

Πέρα απ' όλα αυτά, θα πρέπει να ειπωθεί για την ανυπακοή στις διαταγές και τη λιποταξία και από τις δύο πλευρές. Δυστυχώς, δεν υπάρχει τρόπος να επαληθευτεί η πραγματικότητα πολλών φημών που κυκλοφορούν. Τα μέσα ενημέρωσης αναφέρουν χαμηλό ηθικό και μικρή προθυμία των κληρωτών να πολεμήσουν στις ρωσικές στρατιωτικές μονάδες που στάλθηκαν στην Ουκρανία.

Η ουκρανική πλευρά ισχυρίστηκε ότι περίπου 200 Ρώσοι πεζοναύτες της 155ης ταξιαρχίας αρνήθηκαν να συμμετάσχουν σε στρατιωτικές επιχειρήσεις, αλλά ο ισχυρισμός αυτός δεν μπορεί να επαληθευτεί. Αναφέρθηκε επίσης η άρνηση του στρατιωτικού προσωπικού της 810ης ταξιαρχίας πεζοναυτών, που σταθμεύει στην Κριμαία, να συμμετάσχει στην απόβαση στην περιοχή της Οδησσού.

Υπάρχουν όμως και άλλες αναφορές, πολύ αποσπασματικές, που δεν μας επιτρέπουν να κρίνουμε την έκταση του φαινομένου. Η μητέρα ενός από τους στρατιώτες που τοποθετήθηκαν σε μια μονάδα στην περιοχή του Λένινγκραντ δήλωσε ότι ο γιος της, όπως και πολλοί άλλοι που επιστρατεύτηκαν στον στρατό, αναγκάστηκε να υπογράψει συμβόλαιο με τον στρατό. Τον Ιανουάριο, μια μονάδα στάλθηκε στο Κουρσκ, μετά στο Μπέλγκοροντ και στη συνέχεια άρχισαν να

στέλνονται για να πολεμήσουν στην Ουκρανία. «Σύμφωνα με τη γυναίκα, οι στρατιώτες μεταφέρονται στην Ουκρανία για να πολεμήσουν, αλλά κάποιος από αυτούς αρνούνται και τότε απειλούνται με ένα άρθρο περί λιποταξίας».

Ένας συμβασιούχος στρατιώτης από την Ούφα, ο Albert Sakhibgareev, δήλωσε ότι η ταξιαρχία του, ενώ βρισκόταν σε ασκήσεις στην περιοχή του Μπέλγκοροντ στα τέλη Φεβρουαρίου, έλαβε πολυβόλα και εντολή να πυροβολήσει από βάσεις πυροβολικού «όπου τους διέτασσαν». Οι στρατιώτες άρχισαν να αμφιβάλουν ότι βρίσκονταν σε εκπαίδευση, όταν δέχτηκαν ανταποδοτικούς πυροβολισμούς προς το μέρος τους. Μετά από αυτό, ο Sakhibgareev κοίταξε τις ειδήσεις στο κινητό του τηλέφωνο και έμαθε ότι η Ρωσία είχε στείλει στρατεύματα στην Ουκρανία. Μια εβδομάδα αργότερα ξυλοκοπήθηκε από έναν σημαιοφόρο, εγκατέλειψε τη μονάδα και επέστρεψε στο σπίτι του στην Ούφα. Για λιποταξία μπορεί να αντιμετωπίσει ποινή φυλάκισης έως και 7 ετών.

Δώδεκα μαχητές της ΟΜΟΝ [Ειδικές αστυνομικές δυνάμεις της ρώσικης Εθνοφρουράς] του Κρασοντόρ μαζί με τον διοικητή Farid Chitaev αρνήθηκαν να εισέλθουν στην Κριμαία. Οι μαχητές της Ρωσικής Φρουράς εξήγησαν ότι αρνούνται να εκτελέσουν μια παράνομη διαταγή - κανένας από τους μαχητές δεν είχε ενημερωθεί για τα καθήκοντα και τους όρους της «ειδικής επιχείρησης». Κανείς δεν συμφώνησε να συμμετάσχει σε αυτήν. Οι μαχητές απολύθηκαν από την υπηρεσία.

Αρκετοί μαχητές της ΟΜΟΝ του Ιζέβσκ, μετά την καταστροφή της διμοιρίας τους με βαρύ εξοπλισμό, εγκατέλειψαν το έδαφος της Ουκρανίας και έγραψαν αναφορές για απόλυση.

Στα τέλη Μαρτίου ο πρώην πρόεδρος της Νότιας Οσετίας παραδέχτηκε ότι ορισμένοι από τους στρατιώτες που στρατολογήθηκαν στη δημοκρατία αυτή για να συμμετάσχουν στις εχθροπραξίες στην Ουκρανία επέστρεψαν από το μέτωπο χωρίς άδεια (<https://t.me/eduardkokoity/40>). Όπως αναφέρθηκε, πρόκειται για μαχητές της 4ης στρατιωτικής βάσης φρουράς της Ρωσικής Ομοσπονδίας.

Από την άλλη μεριά, στην Ουκρανία, δεν είναι όλοι πρόθυμοι να «υπερασπιστούν την πατρίδα». Αυτό αποδεικνύεται από αφίσες που εμφανίστηκαν τις

πρώτες ημέρες της σύγκρουσης στην Οδησό. Σε αυτές τις ασπρόμαυρες αφίσες η διοίκηση των Ενόπλων Δυνάμεων της Ουκρανίας εμφανίζεται να ρωτά αυστηρά: «Δεν θέλετε να πολεμήσετε; Αυτό σημαίνει ότι δεν αγαπάτε την πατρίδα σας». Φυσικά, αυτή η ίδια η προπαγανδιστική κίνηση μαρτυρά το γεγονός ότι υπάρχουν αρκετοί τέτοιοι «μη αγαπώντας». Οι ουκρανικές αρχές έχουν κηρύξει επιστράτευση και δεν αφήνουν τους άνδρες ηλικίας 18 έως 60 ετών να φύγουν από τη χώρα. Παρ' όλα αυτά, όπως αναφέρουν σύντροφοι από την Ουκρανία, στην πραγματικότητα, η μεγάλης κλίμακας κινητοποίηση δε λειτουργεί, σε αντίθεση με το 2014-2015, όταν οι επιθετικές επιστρατεύσεις των υπόχρεων για στρατιωτική θητεία στην Ουκρανία ήταν συνηθισμένες. Κατά τη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας των εχθροπραξιών προσπάθησαν να μοιράσουν κλητεύσεις στα σημεία ελέγχων, αλλά αυτό κηρύχθηκε αργότερα παράνομο.

Ωστόσο, πολλοί άνδρες, για παν ενδεχόμενο, προσπαθούν να περάσουν παράνομα τα σύνορα με τις γειτονικές χώρες. Ένας Ουκρανός ανταποκριτής του BBC στις αρχές Μαρτίου δήλωσε ότι στο σημείο ελέγχου Mogilev-Podolsky στα σύνορα με τη Μολδαβία «σε κάθε δεύτερο, αν όχι σε κάθε αυτοκίνητο, υπήρχαν άνδρες σε ηλικία στράτευσης που προσπαθούσαν να πάνε στο εξωτερικό, αλλά τους γύριζαν πίσω. Όπως μου είπε ο συνοριοφύλακας, κάποια αυτοκίνητα απλά γύρισαν, σε κάποια οι γυναίκες κάθισαν πίσω από το τιμόνι και οι άνδρες έφυγαν».

Σύμφωνα με τον αντιδήμαρχο του δημοτικού συμβουλίου του Μουκάτσεβο στην Υπερκαρπαθία, κάθε μέρα εκατοντάδες άνδρες, αψηφώντας τον ισχύοντα στρατιωτικό νόμο, περνούν τα σύνορα με τις χώρες της ΕΕ δίνοντας πολλά χρήματα. Στην Υπερκαρπαθία αυτή η σκιώδης επιχείρηση έχει ήδη φτάσει σε βιομηχανική κλίμακα. Το κόστος ενός πιστοποιητικού και της μετάβασης στην Πολωνία φτάνει τα 2000 ευρώ. Στην περιοχή της Οδησσού το κόστος ήταν 1.500 δολάρια ανά άτομο. Το LIGA.net που έχει μελετήσει την «αγορά» αναφέρει δεκαπλάσια ποσά. Περισσότεροι από 1.000 άνδρες σε ηλικία στράτευσης πιάστηκαν στα σύνορα κατά τη διάρκεια των πρώτων 21 ημερών της σύγκρουσης, σύμφωνα με την ουκρανική υπηρεσία συνόρων.

Όσοι διαφεύγουν από τον πόλεμο, στέλνονται στην Πολωνία, τη Ρουμανία, τη Μολδαβία, και σε μικρότερο βαθμό στην Ουγγαρία.

Φυσικά, δεν πρέπει να θεωρούνται όλοι οι άνδρες που επιδιώκουν να εγκαταλείψουν παράνομα τη χώρα ως άνθρωποι που απλώς δεν θέλουν να πολεμήσουν. Υπάρχουν πολλοί πλούσιοι ανάμεσά τους, αφού η εξεύρεση τέτοιων χρηματικών ποσών για να πληρώσουν τη διέλευση των συνόρων δεν είναι εύκολη υπόθεση. Κάποιος ίσως πουλήσει τα πάντα για να φύγει αλλά τους πλούσιους δεν τους νοιάζει. Προκαλούν πολέμους και στη συνέχεια κρύβονται με ασφάλεια στο εξωτερικό, αφήνοντας τους απλούς ανθρώπους να πεθαίνουν και να σκοτώνουν γι' αυτούς. Ωστόσο, όσα ειπώθηκαν ισχύουν και για το τμήμα της ρωσικής «ελίτ» που έχει μεταναστεύσει στο εξωτερικό.

Μέχρι τις 28 Μαρτίου στην Ουκρανία είχαν καταγραφεί περισσότερα από 340 ποινικά αδικήματα, τα οποία «μειώνουν την αμυντική ικανότητα της Ουκρανίας υπό στρατιωτικό νόμο», εκ των οποίων περίπου 100 είναι για εσχάτη προδοσία και δωσιλογισμό. Έχουν εντοπιστεί περισσότεροι από 1.700 άνδρες πολίτες της Ουκρανίας σε στρατεύσιμη ηλικία οι οποίοι επιθυμούσαν να περάσουν παράνομα τα σύνορα της χώρας. Αυτό ανακοίνωσε η σύμβουλος επικοινωνίας του Κρατικού Γραφείου Ερευνών Τατιάνα Σαπιάν. Μόνο τα τελευταία 24ωρα αποκαλύφθηκαν τα γεγονότα της οργάνωσης καναλιών για τη μεταφορά ανθρώπων πέρα από τα σύνορα στις περιοχές Vinnitsa, Chernivtsi, Οδησσό και Lviv.

Σε μια προσπάθεια καταστολής της λιποταξίας οι αρχές κατέθεσαν στη Βουλή το νομοσχέδιο αριθ. 7171, το οποίο απειλεί με έως και 10 χρόνια κάθειρξη τους άνδρες σε ηλικία στράτευσης που εγκατέλειψαν παράνομα την Ουκρανία υπό καθεστώς στρατιωτικού νόμου.

Τέλος, οι κάτοικοι της αυτονομιστικής Δημοκρατίας του Ντονέσκ καταγγέλλουν αναγκαστική επιστράτευση. Οι άνδρες συλλαμβάνονται στους δρόμους, τους δίνονται όπλα και στέλνονται στο μέτωπο χωρίς καμία προετοιμασία. Όσοι μπορούν, προσπαθούν να κρυφτούν στο σπίτι και να μην βγουν έξω. Αυτός είναι επίσης ένας από τους τρόπους αντίστασης στον πόλεμο!

ΤΡΙΔΝΪ ΒΆΛΚΑ

ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΟΙ/ΕΣ ΣΤΗ ΡΩΣΙΑ & ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ!

ΣΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ... ΣΥΝΤΡΟΦΙΣΣΕΣ/ΟΙ!

Φήμες για πόλεμο αντηχούν και πάλι στην Ευρώπη, κανόνια οπλίζονται, βομβαρδιστικά φορτώνονται με φονικές σφαίρες και βλήματα, πύραυλοι στρέφουν τις πυρηνικές τους κεφαλές προς τους μελλοντικούς τους στόχους.

Αυτές οι φράσεις που γράφαμε το 2014 για τη σύγκρουση μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας είναι σήμερα πιο επίκαιρες από ποτέ. Αν ο καπιταλισμός είναι εκ φύσεως δημιουργός πολλών δεινών, παράγοντας εξαθλίωση, κλιματικές και υγειονομικές κρίσεις, είχαμε σχεδόν «ξεχάσει» ότι ήταν, και αναμφίβολα παραμένει, πολεμοχαρής! Σήμερα εξαπολύεται μια στρατιωτική επίθεση: Υπάρχουν ειδήσεις βομβαρδισμών στο Ντονμπάς, την Οδησό, το Κίεβο, τη Μαριούπολη, το Χάρκοβο...

Προλετάριοι με ρώσικες στολές. Χρόνια τώρα σας στέλνουν σε όλο τον κόσμο για να προστατεύσετε τα συμφέροντα του «ρώσικου έθνους». Ξεκίνησε με «την άμυνα της εδαφικής ακεραιότητας της Ρωσίας» ενάντια στους αυτονομιστές του βόρειου Καυκάσου, συνέχισε έπειτα με «την προστασία των Οσσετών στη Γεωργία» για να κορυφωθεί με «την προστασία των Ρώσων αδελφών ενάντια στις ορδές του Μπαντέρα στην Ουκρανία» και «της νόμιμης κυβέρνησης της Συρίας ενάντια σε ισλαμιστές τρομοκράτες».

Η ίδια ιστορία που την έχουν διηγηθεί σε γενιές και γενιές προλετάρων, «στρατιωτών» και «πολιτών», σε κάθε προηγούμενη καπιταλιστική σύγκρουση σε όλο τον κόσμο ώστε να τους κάνουν να ματώνουν στα μέτωπα του πολέμου ή στα εργοστάσια στις αλυσίδες παραγωγής, στο μέτωπο της παραγωγής, στο εσωτερικό μέτωπο... Πολεμούσαν για τον «Τσάρο», τον «Σοσιαλισμό», το «Έθνος», τη «Δημοκρατία», τον «Ζωτικό χώρο», τη «Χριστιανοσύνη», το «Ισλάμ». Και το ίδιο παραμύθι λέγεται σε ένστολους προλετάρους στις ΗΠΑ, στην Τουρκία, [στην Ελλάδα], στο Ηνωμένο Βασίλειο, στο Ισραήλ, στην Ουκρανία, στη Συρία του Άσσαντ,

στο Ισλαμικό Κράτος, στη Ροζάβα, στη Γεωργία, στο Ντονιέσκ και στο Λουγκάνσκ, στο Ιράν, στις περιοχές της Χεζμπολά και της Χαμάς... σε κάθε εθνική, τοπική, θρησκευτική ή όποια άλλη ψευδή κοινότητα.

Προλετάριοι με ουκρανικές στολές. Η δική σας αστική τάξη σας κάνει να πιστεύετε ότι έχετε μια πάτρια γη να υπερασπιστείτε ενάντια στη «Ρωσική επιθετικότητα», ότι θα έπρεπε να ενωθείτε με τους εκμεταλλευτές σας και να απαιτήσετε την ένταξη της Ουκρανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή στο ΝΑΤΟ. Αλλά όπως όλες οι προλετάρειες και οι προλετάριοι οπουδήποτε στον κόσμο, δεν έχετε παρά μόνο τις αλυσίδες της μισθωτής σκλαβιάς να χάσετε.

Προλετάριοι στο εσωτερικό μέτωπο. Άλλη μια φορά σας λένε να θυσιάστείτε, να είστε «περισσότερο παραγωγικές», να είστε «πιο ευέλικτες», να «αναβάλετε» την ικανοποίηση των άμεσων αναγκών σας (μέχρι του σημείου του να λιμοκτονήσετε παρά να δεχτείτε «τροφή από τον εχθρό») κλπ. Όλα αυτά για χάρη του γενικού καλού του Έθνους. Σας λένε να υποστηρίξετε χωρίς δεύτερη κουβέντα αυτόν ή τον άλλον «Ιερό Πόλεμο», να ξεχάσετε τις απεργίες και το σαμποτάζ της παραγωγής πολεμικού υλικού, εθελούσια να στείλετε τους γιους, τους αδερφούς, τους συζύγους και τους πατεράδες σας να γίνουν μάρτυρες για τα κέρδη των αστών αφεντικών σας.

Το κεφάλαιο και το κράτος βρίσκανε πάντα τον τρόπο να μετατρέψουν τους προλετάρειους σε τροφή για τα κανόνια και να τους αφήσουν να σφαγιαστούν αναμεταξύ τους κάτω από τη σημαία αυτής ή εκείνης της «Πατρίδος». Λες και εμείς, το προλεταριάτο, η εκμεταλλεζόμενη τάξη, είχαμε ποτέ κάποια πατρίδα να υπερασπιστούμε. Λες και τα «εθνικά συμφέροντα» αντιπροσώπευαν οτιδήποτε άλλο πέρα από τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Ο πόλεμος κι ο επακόλουθος αγώνας για ανοικοδόμηση δεν είναι τίποτα άλλο από μια συγκεκριμένη μορφή ανταγωνισμού μεταξύ διαφόρων καπιταλιστικών φραξιών. Είναι μια έκφραση της ανάγκης τους να επεκτείνουν την αγορά τους ώστε να αντισταθμίσουν το φθίνον ποσοστό κέρδους. Την ίδια στιγμή, ο πόλεμος χρησιμεύει για να διαιρέσει την τάξη μας σε εθνικές, τοπικές, θρησκευτικές, πολιτικές κ.ά. παρατάξεις ώστε να κατασταλεί η ταξική πάλη και να σπάσει η προλεταριακή

διεθνιστική αλληλεγγύη. Τέλος, ο πόλεμος χρησιμεύει ώστε να ξεφορτωθούν ακόμα και με υλικούς όρους την πλεονάζουσα εργασιακή δύναμη. Ή με άλλα λόγια, για να μας σφαγιάσουν...

«Ρώσοι» στρατιώτες, είστε παραταγμένοι στη Συρία ή την Ουκρανία για να σκοτώσετε και να σκοτωθείτε από ανθρώπους που όπως εσείς πίσω στον τόπο σας εξαναγκάζονται να πουλούν την εργασιακή τους δύναμη στο κεφάλαιο για να επιβιώνουν, ανθρώπους που είναι μέρος της ίδιας εκμεταλλεζόμενης τάξης με εσάς, ανθρώπους που είναι προλετάρειες αδερφές και αδερφοί στην «άλλη πλευρά». Όλες αυτές οι μιλιταριστικές περιπέτειες, οι ασκήσεις και οι εξοπλιστικοί ανταγωνισμοί, αρχίζουν να πλήττουν την ικανότητα του κεφαλαίου να εξουμενίζει το προλεταριάτο ρίχνοντάς του ψίχουλα από το αστικό τραπέζι.

Ο καπιταλισμός δεν μπορεί να μας φέρει τίποτα άλλο από εκμετάλλευση, αθλιότητα, αλλοτρίωση, πόλεμο και καταστροφή• και αυτό έκανε πάντα. Το παγκόσμιο προλεταριάτο στέκεται σε ένα σταυροδρόμι: να ξεσηκωθεί εναντίον του ή να πέσει στην μεγαλύτερη ανθρώπινη κρεατομηχανή όλων των εποχών. Σε ολόκληρο τον κόσμο, μαίνονται περισσότερο ή λιγότερο ανοιχτές στρατιωτικές συγκρούσεις και αντιπαραθέσεις μεταξύ των διαφόρων αστικών μπλοκ. Συμμαχίες και αντι-συμμαχίες σχηματίζονται και σπάνε• η συγκεντροποίηση σε λίγες υπερδυνάμεις γίνεται όλο και πιο εμφανής. Η Ουκρανία βρίσκεται στο επίκεντρο όλης αυτής της διαδικασίας• ο πόλεμος εκεί κουβαλάει μέσα του την απειλή της κλιμάκωσής του σε παγκόσμια σύγκρουση, που δυνητικά μπορεί να εξαφανίσει κάθε μορφή ζωής στον πλανήτη.

Όπως στο Ιράν, στο Ιράκ, στη Χιλή, στον Λίβανο, στην Κολομβία, και πιο πρόσφατα στο Καζακστάν, η μόνη εναλλακτική για το προλεταριάτο στη Ρωσία και την Ουκρανία είναι να αναβαθμίσει την αντιπαραθέση με το κράτος, να επιτεθεί άμεσα στους θεσμούς του και να απαλλοτριώσει τα αγαθά και τα μέσα παραγωγής. Ας μη μείνουμε μόνο στις διαμαρτυρίες στον δρόμο, αλλά ας πολλαπλασιάσουμε κι ας γενικεύσουμε τις απεργίες ώστε ν' αναπτύξουμε την ταξική πάλη στο μέτωπο της παραγωγής! Ας μετατρέψουμε τον αγώνα των συγγενών των στρατιωτών, που έχουν επιδείξει επανειλημμένως μέσα στην ιστορία μια

ισχυρή αντιπολεμική στάση, σε γενικευμένο επαναστατικό ντεφαιτιστικό αγώνα, πέρα απ' τα όρια κάθε λεγκαλιστικής ιδεολογίας!

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να οργανώνουμε δράσεις με στόχο να υπονομευτεί το ηθικό των φαντάρων και να αποφευχθεί η αποστολή προλετάρων στη σφαγή...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να οργανώνουμε μια όσο το δυνατόν πιο μαζική λιποταξία και την κατάπαυση του πυρός μεταξύ των προλετάρων με στολές και στις δυο πλευρές του μετώπου, να αφήνουμε τα μακρινά μέτωπα των μαχών και να μεταφέρουμε τον πόλεμο, όχι μεταξύ προλετάρων αλλά μεταξύ τάξεων, δηλαδή τον ταξικό πόλεμο, στα κέντρα των εμπόλεμων υπερδυνάμεων...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να ενθαρρύνουμε την αδελφοποίηση, τις ανταρσίες, και τη στροφή των όπλων ενάντια στους οργανωτές του πολεμικού μακελειού, δηλαδή ενάντια στη «δικιά μας» αστική τάξη και τα τσιράκια της...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει αποφασιστική και επιθετική δράση με στόχο να μετατραπεί ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος σε επαναστατικό πόλεμο για την κατάργηση αυτής της ταξικής κοινωνίας που βασιζέται στη λιμοκτονία και τους πολέμους, σε επαναστατικό πόλεμο για τον κομμουνισμό...

Εσείς, «Ρώσοι στρατιώτες» και «Ουκρανοί στρατιώτες», προλετάριοι στους στρατούς της ρώσικης και της ουκρανικής αστικής τάξης, δεν έχετε άλλη εναλλακτική (αν θέλετε να ζήσετε αντί να συνεχίζετε απλά να επιβιώνετε – ή να τα τινάζετε στο κάθε επόμενο πεδίο της φρίκης!) από το να αρνηθείτε για άλλη μια φορά να υπηρετήσετε ως παγκοσμιοποιημένοι μπράβοι των συμφερόντων τους. Όπως πολλοί από τους προκατόχους σας στον πόλεμο της Τσετσενίας, διαρρήξτε τις τάξεις σας και μην πολεμάτε άλλο! Όπως οι στρατιώτες του «Κόκκινου Στρατού» στο Αφγανιστάν ή οι αμερικανοί στρατιώτες στο Βιετνάμ, μπορείτε να πυροβολήσετε ή «κατά λάθος» να ανατινάξετε τους δικούς σας αξιωματικούς! Όπως οι προλετάριοι με ή χωρίς στολή στον Πρώτο Παγκόσμιο, κάντε ανταρσία και

ξεσηκωθείτε όλοι μαζί ώστε να μετατραπεί ο παγκόσμιος καπιταλιστικός πόλεμος σε εμφύλιο πόλεμο για την κομμουνιστική επανάσταση.

Δεν θα θέλαμε να περιοριστούμε στο να απευθυνθούμε μόνο στους προλετάρους με τις ρώσικες ή ουκρανικές στολές, αλλά επίσης στα αγωνιζόμενα ταξικά μας αδέρφια σε όλον τον κόσμο και να τα παρακινήσουμε να ακολουθήσουν και να εξελίξουν παραδείγματα ντεφαιτισμού που ήδη υπάρχουν, όπως πχ., στρατιώτες στο Ιράν που αρνήθηκαν να χρησιμοποιηθούν για την καταστολή των ταξικών μας κινημάτων το 2018, αστυνομικούς και πολιτοφύλακες στο Ιράκ που έκαναν το ίδιο μερικούς μήνες αργότερα στη διάρκεια των εξεγέρσεων που κατέκλυσαν τη μισή χώρα από τη Βασόρα ως τη Βαγδάτη, όπως το έκαναν επίσης η αστυνομία και ο στρατός στο Καζακιστάν φέτος που αρνήθηκαν να καταπνίξουν τον προλεταριακό ξεσηκωμό, αναγκάζοντας τη Ρώσικη χωροφυλακή να επέμβει για να αποκαταστήσει την καπιταλιστική τάξη...

Προλετάριοι με και χωρίς στολή, ας οργανωθούμε μαζί ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα της εκμετάλλευσης της ανθρώπινης εργασίας που βρίσκεται στη ρίζα όλης της εξαθλίωσης, όλης της κρατικής καταπίεσης και όλων των πολέμων!

Προλετάριας, ποτέ μην ξεχνάτε ότι ήταν οι ταξικές μας αδερφές και αδερφοί που σταμάτησαν τον Πρώτο Παγκόσμιο πόλεμο λιποτακτώντας μαζικά, στασιάζοντας συλλογικά, πραγματώνοντας την κοινωνική επανάσταση!!!

Κάτω οι εκμεταλλευτές! Από τη Μόσχα ως την Τεχεράνη, την Ουάσινγκτον, το Κίεβο και ολόκληρο τον κόσμο!

Ενάντια στον εθνικισμό, τον σεχταρισμό, τον милитарισμό αντιτάσσουμε τη διεθνή και διεθνιστική προλεταριακή αλληλεγγύη!

Ας μετατρέψουμε αυτόν τον πόλεμο σε ταξικό πόλεμο για την παγκόσμια κομμουνιστική επανάσταση!

(...)

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να οργανώνουμε δράσεις με στόχο να υπονομευτεί το ηθικό των φαντάρων και να αποφευχθεί η αποστολή προλετάρων στη σφαγή...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να οργανώνουμε μια όσο το δυνατόν πιο μαζική λιποταξία και την κατάπαυση του πυρός μεταξύ των προλετάρων με στολές και στις δυο πλευρές του μετώπου, να αφήνουμε τα μακρινά μέτωπα των μαχών και να μεταφέρουμε τον πόλεμο, όχι μεταξύ προλετάρων αλλά μεταξύ τάξεων, δηλαδή τον ταξικό πόλεμο, στα κέντρα των εμπόλεμων υπερδυνάμεων...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει να ενθαρρύνουμε την αδελφοποίηση, τις ανταρσίες, και τη στροφή των όπλων ενάντια στους οργανωτές του πολεμικού μακελειού, δηλαδή ενάντια στη «δικιά μας» αστική τάξη και τα τσιράκια της...

Επαναστατικός ντεφαιτισμός σημαίνει αποφασιστική και επιθετική δράση με στόχο να μετατραπεί ο ιμπεριαλιστικός πόλεμος σε επαναστατικό πόλεμο για την κατάργηση αυτής της ταξικής κοινωνίας που βασίζεται στη λιμοκτονία και τους πολέμους, σε επαναστατικό πόλεμο για τον κομμουνισμό...

Třídni Válka, 24 Φλεβάρη 2022

